Turrecremata, Johannes de: Quaestiones Evangeliorum de tempore et de sanctis. Add: Nicolaus de Byard: [Dictionarius pauperum] Flos theologiae sive Summa de abstinentia

[Reutlingen: Michael Greyff, not before 1480]

gloria diuinitatis. Alio mō ſm Auguſtinū. beatitudo patris. Tercio ſcđm eundē iudiciaria ptās. Sedere ad dexterā pr̄is nihil aliud ē. ꝙ ſimul cū pr̄e hr̄e gloriā diuinitatis. ⁊ beatitudinē ⁊ iudiciariā ptātem. ſ hoc incōmutabiliter ꝯuenit xp̄o ſm qđ deus. Vñ manifeſtum ē ꝙ chriſtus ſm qđ deus ſedꝫ ad dexterā dei pr̄is. ita tn̄ ꝙ hec prepoſitio ad. que trāſitiua eſt ſolā diuiſionē ꝑſonaꝝ importet ⁊ originis ordinē. nō aūt gradū nature vel dignitatis. q̄ nullus eſt in diuinis ꝑſonis. ⁊ ita ſm ꝓmā expoſitionē que eſt. ꝙ dextera pr̄is dicat̄ equalitas eius. chriſto ſm qđ deus ē. ꝯuenit ſedere ad dexterā pr̄is. Et ad rationē in oppoſitū rn̄det̄. ꝙ nō eſt inconueniēs ꝙ filius dicat̄ dextera ⁊ ſedere ad dexterā ſm diuerſas ſimilitudines. qꝛ methaphorice vtrunqꝫ dr̄. Dextera enī dr̄. ſ. ꝙ ꝑ ip̄m pater opat̄; ſed ſedere ad dexterā rōe p̄dicta. Q₂ aūt etiā ſm qđ homo xp̄o ꝯueniat ſedere ad dexterā patris. patꝫ ſcđm ſcđam expoſitōneꝫ ſupius dictā. que ē ſedere in potioribꝫ bonis pr̄is. Patꝫ. qꝛ chriſtus ſm quod homo ſedet ad dexterā patris in bonis paternis potioribꝫ p̄ ceteris in maiori beatitudine ⁊ bōis iudiciariā ptātem. Ad rōnem incōtrariū rn̄det̄ ꝙ nō ꝓcedit. quia nō ꝯuenit chriſto ſm quod homo ſm ꝓmam expoſitōnem que eſt eſſe equalem patri. ſed bene ſecūdo modo. vt dictum eſt.

Dominica infra octauas. eſt euangelium. In illo tp̄e. Dixit

Jeſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paclitus ⁊c. Joh. xv. Circa qđ pn̄t diſputari ſequētes q̄ōnes. Prima. Utrū ſpūſſanctus ꝓcedat a patre ⁊ filio. Secunda Utrū ſpūſſanctus ſufficienter ꝑhibuit teſtimoniū de chriſto

Ad primam queſtionem ſic ꝓceditur. Et videtur ꝙ

ſpūſſanct⁹ nō ꝓcedit a filio. ſed a patre ſolo. Primo ſic. ex preſenti euāgelio ſm Dionisiū. Nihil ē audendum dicere de ſubſtantiali diuinitate p̄ter ea que diuinitus nobis ex ſacris eloquijs ſunt expreſſa. ſ in ſcriptura ſacra nō exprimit̄ ꝙ ſpūſſanctus ꝓcedat a filio. ſ ſolū ꝙ ꝓcedat a patre. vt patet in euāgelio pn̄ti; Joh. xv. vbi dr̄. Spiritū veritatis qui a pr̄e ꝓcedit. ḡ ſpūſſanctus nō ꝓcedit a filio. Scđo ſic. Dicit Dionisi⁹. Pater quidem eſt fontana deitatis. filius ⁊ ſpūſſanctus de igne deitatis. ſ. ſi ita oportet dicere pullulatōnes ſunt diuerſe nature ⁊ ſicut flores. ⁊ diuina lumina a ſanctis eloquijs accepimus. ſed pullulatio nō eſt a pullulatōne. nec flos a flore. ergo nec ſpūſſanctus a filio. Tercio ī legēda beati Andree dr̄. Pax vobis ⁊ vniuerſis qui credūt in vnū deum patrē. ⁊ in vnū filium eius dn̄m nr̄m ieſum xp̄m. ⁊ in vnum ſp̄m ſanctum ꝓcedentem ex pr̄e ⁊ in filio ꝑmanentē. Q₂ autē ꝑmanet in aliquo nō ꝓcedit ab eo. ḡ ſpūſſanctus non ꝓcedit a filio. Quarto ſic. Dicit Damaſ. Sp̄mſanctum ex pr̄e dicim⁹ ⁊ ſp̄m pr̄is nominam⁹. ex filio aūt ſp̄m non dicimus. ſp̄m autē filij nominam⁹ ḡ ſpūſſanctus nō ꝓcedit a filio. Quinto ſic. Filius ꝓcedit vt verbum. ſ ſpūs noſter ī nobis non ꝓcedit a verbo noſtro. ergo nec ſpirituſſanct⁹ procedit a filio. In oppoſitum eſt illud Athanaſij. Spirituſſanctus a patre ⁊ filio non factus. nec creatus nec genitus ſed procedens. Secundo ſic. Anima noſtra eſt imago trinitatis. ſed amor in anima qui repreſentat ſpiritumſanctuꝫ ꝓcedit a noticia que

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0479

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG